Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 15. julija 2021 *

„Pritožba – Javni uslužbenci – Disciplinski postopek – Disciplinski ukrep – Določitev te sankcije – Zadržanje zneska pokojnine – Kazenska in civilnopravna obsodba pred nacionalnimi sodišči – Celotna ali delna povrnitev nepremoženjske škode, povzročene Evropski uniji – Nevplivanje te povrnitve – Člen 10 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije – Načelo enakega obravnavanja – Načelo sorazmernosti“

V zadevi C-851/19 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 19. novembra 2019,

DK, ki sta ga sprva zastopala S. Orlandi in T. Martin, nato S. Orlandi, avocats,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), ki jo zastopata S. Marquardt in R. Spáč, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, A. Kumin, T. von Danwitz (poročevalec), P. G. Xuereb, sodniki, in I. Ziemele, sodnica,

generalni pravobranilec: G. Hogan,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. novembra 2020

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 DK s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 10. septembra 2019, DK/ESZD (T-217/18, neobjavljena, EU:T:2019:571), s katero je to zavrnilo njegovo tožbo za, prvič, razglasitev ničnosti sklepa Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) z dne 23. maja 2017, s katerim mu je bil naložen disciplinski ukrep (v nadaljevanju: sporni sklep), in, drugič, povrnitev škode, ki naj bi jo utrpel, ker mu je ESZD domnevno kršila njegove pravice do obrambe v okviru kazenskega postopka, ki je bil proti njemu uveden v Belgiji.

Pravni okvir

2 Člen 22 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije v različici, ki se uporablja za spor (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), ki spada pod naslov II, „Pravice in obveznosti uradnikov“, v prvem odstavku določa:

„Uradnik mora v celoti ali delno popraviti škodo, ki jo utrpi [Evropska] [u]nija, če je pri opravljanju svojih nalog ali v povezavi z njihovim opravljanjem zagrešil hujšo kršitev.“

3 Člen 86 Kadrovskih predpisov, ki spada pod naslov VI teh predpisov, „Disciplinski ukrepi“, določa:

„1. Uradnik [ali nekdanji uradnik] je disciplinsko odgovoren, če namerno ali iz malomarnosti ne ravna v skladu s svojimi obveznostmi po teh kadrovskih predpisih.

2. Kadar organ za imenovanja ali [Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)] izve za dokaze o neizpolnjevanju obveznosti v smislu odstavka 1, lahko sproži upravno preiskavo, s katero se preveri, ali je prišlo d[o] takega neizpolnjevanja obveznosti.

3. Disciplinska pravila, postopki in ukrepi ter pravila in postopki glede upravne preiskave so določeni v Prilogi IX.“

4 Priloga IX h Kadrovskim predpisom se glede na naslov nanaša na „Disciplinski postopek“. Člen 9 te priloge, ki je v oddelku 3 te priloge, naslovljenem „Disciplinski ukrepi“, določa:

„1. Organ za imenovanja lahko izreče eno od naslednjih kazni:

(a) pisno opozorilo;

(b) opomin;

(c) odlog povišanja v stopnji za obdobje od enega do triindvajset mesecev;

(d) nazadovanje v stopnji;

(e) začasno degradiranje za obdobje med petnajst dnevi in enim letom;

(f) degradiranje v isti funkcionalni skupini;

(g) razporeditev v nižjo funkcionalno skupino, z ali brez degradiranja;

(h) odstranitev z delovnega mesta in, kadar je to primerno, pro tempore znižanje pokojnine ali zadržanje določenega zneska od invalidnine za določen čas; učinki tega ukrepa ne zadevajo uradnikovih vzdrževancev. V primeru takega znižanja pa dohodek nekdanjega uradnika, skupaj z vsemi izplačljivimi družinskimi dodatki, ne sme biti nižji od zneska življenjskega minimuma, določenega v členu 6 Priloge VIII.

2. Kadar uradnik dobiva starostno pokojnino ali invalidnino, organ za imenovanja lahko odloči, da za določen čas zadrži znesek od pokojnine ali invalidnine; učinki tega ukrepa ne zadevajo uradnikovih vzdrževancev. Dohodek nekdanjega uradnika, skupaj z vsemi izplačljivimi družinskimi dodatki, ne sme biti nižji od zneska življenjskega minimuma, določenega v členu 6 Priloge VIII.

3. Za eno kršitev dolžnosti se izreče ena disciplinska kazen.“

5 Člen 10 te priloge določa:

„Teža disciplinskih kazni je sorazmerna s težo kršitve. Pri določitvi teže kršitve in odločitvi glede disciplinske kazni, ki se naloži, je treba upoštevati predvsem:

(a) vrsto kršitve in okoliščine, v katerih je do nje prišlo,

(b) v kakšni meri je kršitev negativno vplivala na integriteto, ugled ali interese institucij,

(c) v kakšni meri je bila kršitev posledica namernega dejanja ali malomarnosti,

(d) uradnikove razloge za kršitev,

(e) uradnikov razred in staž,

(f) stopnjo uradnikove osebne odgovornosti,

(g) raven uradnikovih dolžnosti in odgovornosti,

(h) ali kršitev vključuje ponavljajoča se dejanja ali obnašanje,

(i) uradnikovo obnašanje med kariero.“

6 Člen 25 navedene priloge, ki je v oddelku 7 te priloge, naslovljenem „Vzporedni kazenski pregon“, določa:

„Če pa uradnika za ta ista dejanja kazensko preganjajo, se končna odločitev sprejme šele po pravnomočni sodbi sodišča, ki je obravnavalo zadevo.“

Dejansko stanje

7 DK se je pri Komisiji Evropskih skupnosti kot uradnik zaposlil leta 1994. Leta 1999 mu je bilo zaupano upravljanje nepremičnin te institucije v tretjih državah. S 1. januarjem 2011 je začel delati v ESZD. DK se je 1. januarja 2016 predčasno upokojil.

Kazenski postopek, ki je bil proti DK uveden v Belgiji

8 Leta 2004 je bil zoper DK v Belgiji uveden kazenski postopek zaradi dejanj korupcije pri upravljanju javnih naročil, ki so se od leta 1999 dogajala skozi obdobje več let. Unija, ko jo je zastopala Komisija, je v tem postopku vložila premoženjskopravni zahtevek.

9 Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v francoščini, Belgija) je s sodbo z dne 16. maja 2014 DK izreklo naslednje kazni v zvezi z več kaznivimi dejanji, storjenimi med opravljanjem njegovih dolžnosti:

– pogojno obsodbo na dveletno zaporno kazen s preizkusno dobo pet let;

– denarno kazen 27.500 EUR;

– prepoved opravljanja funkcije direktorja, poslovodje ali revizorja gospodarske družbe za obdobje 10 let;

– zaplembo zneska 176.367,15 EUR.

10 To sodišče je DK naložilo tudi, naj solidarno plača 25.000 EUR za povrnitev nepremoženjske škode, povzročene Uniji, ki je izhajala iz škode, ki jo je zadevna oseba povzročila njeni podobi.

11 Cour d'appel de Bruxelles (pritožbeno sodišče v Bruslju, Belgija) je s sodbo z dne 30. junija 2015 potrdilo sodbo navedenega sodišča, pri čemer pa je pogojno zaporno kazen, naloženo DK, podaljšalo na tri leta s preizkusno dobo pet let in znesek globe, na plačilo katerega je bil DK obsojen iz naslova povrnitve nepremoženjske škode, ki jo je povzročil Uniji, določilo na 38.814 EUR.

12 Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Belgija) je 10. februarja 2016 zavrnilo pritožbo DK zoper sodbo tega pritožbenega sodišča.

Disciplinski postopek na podlagi Kadrovskih predpisov

13 Organ Komisije za imenovanja (v nadaljevanju: OI) je s sklepom z dne 2. maja 2007 uvedel disciplinski postopek proti DK.

14 Ker je bil ta disciplinski postopek do pravnomočnega končanja nacionalnega kazenskega postopka zoper zadevno osebo zaradi istih dejanj prekinjen, je ESZD s sklepom z dne 12. julija 2016 nadaljevala disciplinski postopek zoper DK.

15 Disciplinska komisija je 12. decembra 2016, potem ko je zaslišala DK, sprejela obrazloženo mnenje, ki je bilo vročeno zadevni osebi. V tem mnenju je ta disciplinska komisija med drugim ugotovila, da „so dejstva ugotovila nacionalna kazenska sodišča“, da je „ravnanje uradnika pomeni[lo] kršitev členov 11, 11a, 12 in 21 Kadrovskih predpisov“ in da je „edina mogoča kazen zadržanje zneska pokojnine.“ Navedena disciplinska komisija je pri presoji različnih oteževalnih in olajševalnih okoliščin upoštevala zlasti „dejstvo, da so nacionalna sodišča že odredila, naj uradnik plača odškodnino za premoženjsko in nepremoženjsko škodo“. Na podlagi tega je sama disciplinska komisija OI priporočila, naj sprejme disciplinski ukrep mesečnega odbitka v višini 400 EUR od neto pokojnine DK za obdobje treh let.

16 OI je s spornim sklepom DK po zaslišanju naložil „sankcijo zadržanja 1105 EUR od mesečne pokojnine do 30. septembra 2025 na podlagi člena 9(2) Priloge IX h Kadrovskim predpisom“.

17 OI je 20. decembra 2017 zavrnil pritožbo, ki jo je DK vložil zoper sporni sklep.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

18 DK je 28. marca 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tožbo, s katero je predlagal, prvič, razglasitev ničnosti spornega sklepa in, drugič, povrnitev škode, ki naj bi jo utrpel zaradi posega v svojo pravico do obrambe, ki naj bi ga ESZD storila v okviru kazenskega postopka, ki je bil proti njemu uveden v Belgiji.

19 DK je v podporo svojim predlogom za razglasitev ničnosti navedel dva tožbena razloga, ki se nanašata na določitev disciplinske sankcije, ki jo je treba naložiti, oziroma na upoštevanje olajševalnih okoliščin v okviru te globe.

20 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo tožbo, ki jo je vložil DK, zavrnilo kot neutemeljeno v delu, v katerem se je nanašala na razglasitev ničnosti spornega sklepa, in kot nedopustno ter vsekakor neutemeljeno v delu, v katerem se je nanašala na povrnitev domnevno nastale škode. Splošno sodišče je DK naložilo tudi plačilo stroškov.

21 Natančneje, glede predloga za razglasitev ničnosti spornega sklepa je Splošno sodišče v točkah od 28 do 53 izpodbijane sodbe zavrnilo prvi del prvega tožbenega razloga DK, ki se je nanašal na očitno napako pri presoji pri upoštevanju škode, ki je bila že povrnjena. Splošno sodišče je v bistvu štelo, da OI v okviru uporabe člena 10 Priloge IX h Kadrovskih predpisom ni treba upoštevati odškodnine za škodo, povzročeno Uniji, ki so jo že dodelila nacionalna sodišča.

Predlogi strank

22 DK Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi,

– sporni sklep razglasi za ničen in

– ESZD naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah.

23 ESZD Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo kot neutemeljeno zavrne in

– DK naloži plačilo stroškov.

Pritožba

Trditve strank

24 DK v utemeljitev pritožbe navaja en sam pritožbeni razlog. S tem pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točki 52 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da je člen 10, drugi stavek, točka (b), Priloge IX h Kadrovskim predpisom razlagalo tako, da OI omogoča, da se opre na nepremoženjsko škodo, ki je nastala Uniji, da bi upravičil uporabo disciplinske sankcije, strožje od tiste, ki jo je priporočila disciplinska komisija, čeprav je bila ta škoda na nacionalni ravni že povrnjena.

25 Ta pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele.

26 Prvič, DK v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točki 52 izpodbijane sodbe ugotovilo, da OI s tem, da je odločil, da mu na podlagi člena 10, drugi stavek, točka (b), Priloge IX h Kadrovskim predpisom, ni bilo treba upoštevati odškodnine za nepremoženjsko škodo, ki je nastala Uniji, ki je bila že dodeljena na nacionalni ravni, ni storil očitne napake pri presoji. Meni, da OI v skladu s členom 25 Priloge IX h Kadrovskim predpisom zavezujejo ugotovitve dejstev na nacionalni ravni in načelo, da se za škodo, ki je bila v celoti povrnjena, šteje, da nikoli ni obstajala.

27 Drugič, DK v bistvu trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 52 izpodbijane sodbe menilo, da OI ni bil dolžan upoštevati povrnitve nepremoženjske škode, povzročene Uniji, ki je bila že izvedena na nacionalni ravni, kršilo tudi zahtevo po sorazmernosti disciplinske sankcije in načelo, da se za škodo, ki je bila v celoti povrnjena, šteje, da nikoli ni obstajala. DK ob sklicevanju na sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisija (C-257/98 P, EU:C:1999:402, točki 19 in 20), trdi, da je zadnjenavedeno načelo – v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točki 34 izpodbijane sodbe – ne le določeno v belgijskem pravu, ampak je splošno pravno načelo, ki je skupno pravnim sistemom držav članic in ki prepoveduje dvojno odškodnino za isto škodo.

28 Tretjič, DK opozarja, da je po njegovem mnenju Splošno sodišče v točki 38 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da je v členu 10 Priloge IX h Kadrovskim predpisom izražena skrb zakonodajalca Unije, da ne krši splošnega načela enakega obravnavanja, s tem da se krive uradnike obravnava različno glede na obseg škode, povzročene instituciji Unije, ki ji pripadajo. Vendar DK navaja, da je Splošno sodišče v točkah od 39 do 41 te sodbe kršilo to načelo, ker je menilo, da dejstvo, da je bila škoda, povzročena Uniji, v celoti ali delno že povrnjena, ne vpliva na določitev disciplinskih sankcij, ki jih je treba naložiti na podlagi tega člena 10. Po mnenju DK namreč uradnik, ki je povrnil škodo, povzročeno Uniji, ni v enakem položaju kot uradnik, ki takšne povrnitve ni opravil.

29 ESZD uvodoma trdi, da trditev DK, da je OI zvišal kazen, ki mu je bila naložena, tako da je upošteval škodo, ki je bila domnevno že povrnjena, v fazi pritožbe ni dopustna, ker namen te trditve ni dokazati morebitno napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča, ampak izpodbijanje presoje OI, in pomeni preoblikovanje tožbenega razloga, navedenega na prvi stopnji. Poleg tega, če bi se DK skliceval na kršitev načela enakega obravnavanja, naj bi se z navedenimi trditvami izpodbijala tudi presoja OI, in ne izpodbijana sodba. Poleg tega naj bi DK to trditev prvič navedel v pritožbi.

30 Glede utemeljenosti ESZD trdi, da je treba edini pritožbeni razlog zavrniti. Po njenem mnenju Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je ugotovilo, da povračilo nepremoženjske škode, povzročene Uniji, kot je bila ugotovljena na nacionalni ravni, ne vpliva na presojo teže disciplinske kršitve, storjene na podlagi člena 10 Priloge IX h Kadrovskim predpisom.

Presoja Sodišča

Ugovor nedopustnosti, ki ga je podala ESZD

31 Ugovor nedopustnosti, ki ga je podala ESZD, na prvem mestu temelji na tem, da naj namen trditev DK ne bi bil dokazati morebitno napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča, temveč izpodbijati presojo OI, poleg tega pa naj bi šlo za preoblikovanje tožbenega razloga, navedenega na prvi stopnji.

32 V zvezi s tem iz člena 256 PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča ter člena 168(1)(d) in člena 169 Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi jasno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev se predlaga, ter pravne trditve, ki ta predlog posebej utemeljujejo. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča tej zahtevi ne ustreza pritožba, ki se omejuje na tožbene razloge in trditve, ki so že bili predloženi Splošnemu sodišču, ne da bi vsebovala utemeljitev, s katero bi natančneje opredelila napačno uporabo prava v izpodbijani sodbi. Taka pritožba namreč dejansko pomeni predlog za ponovni preizkus tožbe, ki je bila vložena pri Splošnem sodišču, za kar pa Sodišče ni pristojno (sodba z dne 16. decembra 2020, Svet in drugi/K. Chrysostomides & Co. in drugi, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P in C-604/18 P, EU:C:2020:1028, točka 127 in navedena sodna praksa).

33 Kadar pa pritožnik izpodbija to, kako je Splošno sodišče razlagalo ali uporabilo pravo Unije, se pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbenem postopku. Če namreč pritožnik pritožbe v tem smislu ne bi mogel utemeljiti z razlogi in trditvami, ki jih je že navedel pred Splošnim sodiščem, bi pritožbeni postopek deloma izgubil smisel (sodbi z dne 9. julija 2020, Haswani/Svet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, točka 50, in z dne 9. decembra 2020, Groupe Canal +/Komisija, C-132/19 P, EU:C:2020:1007, točka 19 in navedena sodna praksa).

34 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da DK s pritožbo graja ugotovitev Splošnega sodišča iz točke 52 izpodbijane sodbe, da OI ni storil očitne napake pri presoji s tem, da je odločil, da se v okviru uporabe člena 10 Priloge IX h Kadrovskim predpisom ne smeta upoštevati povrnitev škode, povzročene Uniji, ki je bila že izvedena na nacionalni ravni, in pravna analiza, na podlagi katere je Splošno sodišče zavrnilo prvi del prvega tožbenega razloga, navedenega pred njim. Poleg tega, čeprav pritožba vsebuje sklicevanje na presojo OI, se to sklicevanje nanaša le na del, v katerem je to presojo potrdilo Splošno sodišče, in da bi se izpodbilo domnevno napačno uporabo prava s strani tega sodišča, ne da bi se v tej pritožbi zgolj povzeli tožbeni razlogi in trditve, ki so bili pred Splošnim sodiščem že predstavljeni.

35 Na drugem mestu, v zvezi s trditvijo ESZD, da se je DK v pritožbenem postopku prvič skliceval na kršitev načela enakega obravnavanja, je treba opozoriti, da je v okviru pritožbe pristojnost Sodišča omejena na presojo pravnih vprašanj in trditev, o katerih se je razpravljalo pred Splošnim sodiščem. V okviru dopustnega pritožbenega razloga pa mora načeloma pritožnik v utemeljitev razloga navesti trditve po lastni presoji, bodisi tako, da se opre na trditve, ki jih je pred Splošnim sodiščem že navajal, bodisi da navaja nove trditve, zlasti glede na stališča Splošnega sodišča. Če bi

bilo drugače, bi pritožbeni postopek deloma izgubil pomen (glej v tem smislu sodbi z dne 18. januarja 2007, PKK in KNK/Svet, C-229/05 P, EU:C:2007:32, točki 61 in 64, ter z dne 19. decembra 2019, HK/Komisija, C-460/18 P, EU:C:2019:1119, točki 26 in 27).

36 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da sta bili razlaga člena 10 Priloge IX h Kadrovskim predpisom in uporaba tega člena v okviru škode, povzročene Uniji, ki je bila že povrnjena, že predmet razprave pred Splošnim sodiščem v okviru postopka na prvi stopnji. Namen trditev DK, ki se nanašajo na kršitev načela enakega obravnavanja, pa je izpodbijati analizo Splošnega sodišča v zvezi s prvim delom prvega tožbenega razloga, uveljavljanega pred njim. V okviru te analize je to sodišče v točkah od 38 do 41 izpodbijane sodbe poudarilo, da je treba napake, ki so jih storili uradniki Unije, obravnavati različno glede na obseg povzročene škode, pri čemer je menilo, da dejstvo, da je bila ta škoda v celoti ali delno že povrnjena, za namene te določbe ne vpliva na določitev teže storjene napake. Te trditve so namenjene temu, da se podrobno izpodbija to, kako je Splošno sodišče razlagalo in uporabilo to določbo, in ne pomeni novega razloga, katerega navajanje v fazi pritožbe je prepovedano (glej po analogiji sodbi z dne 18. januarja 2007, junija 2007, PKK in KNK/Svet, C-229/05 P, EU:C:2007:32, točka 63, in z dne 19. decembra 2019, HK/Komisija, C-460/18 P, EU:C:2019:1119, točka 28).

37 Zato je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je podala ESZD, zavrniti.

Vsebinska presoja

38 V okviru prvega dela edinega pritožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 10, drugi stavek, točka (b), Priloge IX h Kadrovskim predpisom v povezavi s členom 25 te priloge h Kadrovskim predpisom, DK v bistvu trdi, da škode, ki je bila v celoti povrnjena, ni mogoče upoštevati pri presoji teže storjene disciplinske kršitve, ker naj bi bil v skladu s to določbo OI vezan na ugotovitve dejstev, ki so jih opravila nacionalna kazenska sodišča, in na načelo, da se za škodo, ki je bila v celoti povrnjena, šteje, da nikoli ni obstajala.

39 V zvezi s tem je treba poudariti, da mora biti v skladu s členom 10, prvi stavek, Priloge IX h Kadrovskim predpisom naložena disciplinska sankcija sorazmerna s težo storjene kršitve. Člen 10, drugi stavek, te priloge v točkah od (a) do (i) neizčrpno določa nekatere elemente, ki se „zlasti“ upoštevajo pri določitvi teže kršitve in pri določitvi disciplinske sankcije, ki jo je treba naložiti. Med temi elementi je v skladu s členom 10, drugi stavek, točka (b), navedene priloge „v kakšni meri je kršitev negativno vplivala na integriteto, ugled ali interese institucij“.

40 Poleg tega je treba opozoriti, da se v skladu s členom 25 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, kadar je zoper zadevnega uradnika uveden kazenski pregon zaradi istih dejanj, zaradi katerih je bil v disciplinskem postopku, njegov položaj dokončno odloči šele po tem, ko postane odločba nacionalnega kazenskega sodišča, ki odloča o zadevi, pravnomočna. Namen te določbe je po eni strani preprečiti vpliv na položaj zadevnega uradnika v kazenskem postopku, ki bi bil zoper njega uveden zaradi dejanj, ki so poleg tega predmet disciplinskega postopka v njegovi instituciji, in na drugi strani omogočiti, da se v okviru tega disciplinskega postopka upoštevajo ugotovitve dejanskega stanja, do katerih je prišlo nacionalno kazensko sodišče, ko je njegova odločba postala pravnomočna.

41 V navedeni določbi ni pojasnjeno, ali lahko ugotovitve dejanskega stanja, do katerih pride nacionalno kazensko sodišče, OI zavezujejo v okviru navedenega disciplinskega postopka. Vsekakor so za pravno opredelitev dejanskega stanja glede na upoštevne določbe prava Unije, kot je člen 10 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, pristojni le organi Unije. Teh organov ne more

zavezovati morebitna opredelitev teh dejanj v okviru nacionalnega kazenskega postopka (glej po analogiji v zvezi z disciplinskim postopkom, ki se nanaša na člana Komisije, sodbo z dne 11. julija 2006, Komisija/Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, točka 121). Ker namreč ta člen 10 pri opredelitvi svojega pomena in obsega ne napotuje izrecno na pravo držav članic, ga je treba razlagati avtonomno in enotno v pravnem redu Unije, da se zagotovi enako obravnavanje uradnikov v okviru uporabe določb Kadrovskih predpisov (glej po analogiji v zvezi s členom 85a Kadrovskih predpisov sodbo z dne 15. oktobra 2015, Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, točke 21 in od 23 do 25).

42 V obravnavanem primeru je iz točk 8,10 in 11 te sodbe razvidno, da sta tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v francoščini) in, v pritožbenem postopku, cour d'appel de Bruxelles (pritožbeno sodišče v Bruslju) DK naložila povračilo nepremoženjske škode v višini 38.814 EUR, ki jo je v skladu z ugotovitvami teh kazenskih sodišč povzročil Uniji z dejanji korupcije pri upravljanju javnih naročil, storjenimi v obdobju od leta 1999 do leta 2005.

43 Vendar določitev obsega nepremoženjske škode, ki jo je utrpela Unija, in njenega povračila, ki sta jo v okviru nacionalnega prava opravili navedeni kazenski sodišči, nikakor ne vpliva na upoštevanje navedene škode in njene morebitne povrnitve za določitev teže disciplinske kršitve, ki jo je storila zadevna oseba, ker tak postopek ni dejansko vprašanje, ampak spada v okvir pravne opredelitve dejanj, ki jo mora opraviti OI glede na določbe člena 10 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, ne da bi bil OI pri tem vezan na morebitno opredelitev, ki je bila opravljena v okviru kazenskega postopka na nacionalni ravni.

44 Vendar nič v besedilu člena 10, drugi stavek, točka (b), Priloge IX h Kadrovskim predpisom določitve teže kršitve, ki jo je storil zadevni uradnik, in disciplinske sankcije, ki se naloži temu uradniku, glede na obseg škode, povzročene integriteti, ugledu ali interesom institucij Unije zaradi storjene kršitve, ne pogojuje s tem, da ta škoda še ni bila povrnjena. Kot je namreč Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 39 izpodbijane sodbe, v okviru disciplinskega postopka iz člena 10 Priloge IX h Kadrovskih predpisom ni pomembno, da je bila škoda v celoti ali delno povrnjena, saj namen te določbe ni dodelitev odškodnine, ampak naložitev sankcije. Vsekakor ob upoštevanju ugotovitev iz točk 40 in 41 te sodbe iz člena 25 Priloge IX h Kadrovskim predpisom ni mogoče izpeljati, da je mogoče načelo civilnega prava države članice, v skladu s katerim se za škodo, ki je bila v celoti povrnjena, šteje, da ni nikoli obstajala, smiselno uporabiti v okviru disciplinskega postopka.

45 Prvi del edinega pritožbenega razloga je zato treba zavrniti kot neutemeljen.

46 DK s tretjim delom edinega pritožbenega razloga, ki ga je treba preučiti na drugem mestu, v bistvu trdi, da je Splošno sodišče kršilo načelo enakega obravnavanja s tem, da je v točkah od 39 do 41 izpodbijane sodbe presodilo, da pri določitvi teže storjene disciplinske kršitve ni pomembno, ali je bila škoda, povzročena Uniji, že v celoti ali delno povrnjena.

47 V zvezi s tem je treba opozoriti, da načelo enakega obravnavanja zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena (sodbi z dne 7. marca 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, točka 41, in z dne 25. junija 2020, Satcen/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, točka 90 in navedena sodna praksa).

48 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba elemente, po katerih se položaji razlikujejo, in njihovo morebitno primerljivost opredeliti in presojati ob upoštevanju predmeta in namena zadevnih določb, pri čemer je treba upoštevati načela in cilje zadevnega področja (sodbi z dne 7. marca 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, točka 42 in navedena sodna praksa, in z dne 6. septembra 2018, Piessevaux/Svet, C-454/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:680, točka 79).

49 V obravnavanem primeru DK trdi, da uradnik, ki je povrnil škodo, povzročeno Uniji, ni v enakem položaju kot uradnik, ki te škode ni povrnil, tako da se po njegovem mnenju škoda, ki jo je povzročil prvi od teh uradnikov, ne sme upoštevati v okviru uporabe člena 10, drugi stavek, točka (b), Priloge IX h Kadrovskim predpisom.

50 V točki 39 te sodbe je bilo opozorjeno, da ta člen 10 ureja določitev disciplinske sankcije, ki jo je treba naložiti, in določa, da mora biti ta sankcija sorazmerna glede na težo storjene kršitve, zlasti ob upoštevanju obsega škode, povzročene Uniji. Kot je Splošno sodišče v bistvu poudarilo v točki 37 izpodbijane sodbe, iz samega besedila navedenega člena 10 izhaja, da je namen disciplinskega ukrepa, ki ga določa, kaznovati krivdno ravnanje. V skladu s členom 86(1) Kadrovskih predpisov je tako krivdno ravnanje posledica vsake kršitve, s strani zadevnega uradnika, obveznosti, ki jih ima na podlagi Kadrovskih predpisov. Zato je namen Kadrovskih predpisov, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 58 sklepnih predlogov, zagotoviti spoštovanje pravil in obveznosti, ki morajo zagotavljati pravilno delovanje institucije Unije z naložitvijo disciplinskih sankcij.

51 Unija pa je s tem, da je v kazenski postopek, ki je bil proti DK uveden v Belgiji, vstopila kot oškodovanka, skušala dobiti odškodnino za nepremoženjsko škodo, nastalo njenemu ugledu. Vendar kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 57 sklepnih predlogov, dodelitev take odškodnine ni namenjena sankcioniranju krivdnega ravnanja zadevnega uradnika, ampak pridobitvi civilnopravne odškodnine, s katero se vzpostavi položaj pred tem ravnanjem.

52 Iz zgoraj navedenega izhaja, da sta, prvič, predmet in cilj disciplinske sankcije, naložene DK, ter drugič, povrnitev škode, povzročene Uniji, ki jo ta zatrjuje, različna.

53 To velja še toliko bolj, ker člen 86(1) Kadrovskih predpisov načeloma določa, da lahko vsaka kršitev obveznosti iz Kadrovskih predpisov, ki jo stori uradnik, povzroči, da se za zadevno osebo uporabi disciplinska sankcija, člen 22, prvi odstavek, teh predpisov pa določa, da je lahko ta uradnik dolžan v celoti ali delno povrniti škodo, ki jo je utrpela Unija zaradi resnih kršitev obveznosti, ki naj bi jih storil med opravljanjem ali pri opravljanju svojih nalog, tako da sta uporaba disciplinske sankcije in povrnitev škode, povzročene Uniji, neodvisni ena od druge.

54 Tako okoliščina, da je uradnik povrnil nepremoženjsko škodo, ki jo je povzročil Uniji, tega uradnika ne more postaviti v drugačen položaj od položaja uradnika, ki te škode ni povrnil, za namene določitve teže njegove krivde in disciplinske sankcije, ki mu jo je treba naložiti, zlasti glede na višino škode, povzročene Uniji, na podlagi člena 10, drugi stavek, točka (b), Priloge IX h Kadrovskim predpisom.

55 Zato Splošno sodišče ni kršilo načela enakega obravnavanja s tem, da je v točkah od 39 do 41 izpodbijane sodbe presodilo, da pri določitvi teže disciplinske kršitve, ki jo je storil uradnik, in disciplinske sankcije, ki se mu naloži na podlagi te določbe, ni pomembno, ali je bila škoda, povzročena Uniji, že v celoti ali delno povrnjena.

56 Zato je treba tretji del edinega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

57 Nazadnje, v zvezi z drugim delom edinega pritožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti, je treba poudariti, da čeprav je OI DK naložil finančno sankcijo, pa glede na ugotovitve iz točke 50 te sodbe njen namen in cilj ni povrnitev škode, povzročene Uniji, ampak sankcioniranje disciplinske kršitve, ki jo je storil DK s kršitvijo svojih obveznosti iz Kadrovskih predpisov. Tako v nasprotju s tem, kar trdi zadnjenavedeni, ni mogoče šteti, da se z uporabo take sankcije ob kršitvi načela sorazmernosti ta škoda povrne dvakrat. Iz tega sledi, da vprašanje, ali načelo, navedeno v točki 26 te sodbe, ni le načelo belgijskega civilnega prava, ampak, kot navaja pritožnik, pomeni splošno pravno načelo, ki je skupno pravnim sistemom držav članic in ki prepoveduje dvojno odškodnino za isto škodo, v obravnavanem primeru ni upoštevno.

58 Te ugotovitve ni mogoče ovreči s sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisija (C-257/98 P, EU:C:1999:402, točki 19 in 20), na katero se DK sklicuje v podporo tretjemu delu edinega pritožbenega razloga, ker se ta sodba ni nanašala, kot v obravnavanem primeru, na kopičenje odškodnine in disciplinske sankcije, ampak na kopičenje različnih oblik odškodnine za škodo, ki je uradniku nastala zaradi nesreče ali bolezni.

59 Zato je treba tretji del edinega pritožbenega razloga prav tako zavrniti kot neutemeljen.

60 Glede na vse navedeno je treba pritožbo v celoti zavrniti kot neutemeljeno.

Stroški

61 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. Na podlagi člena 138(1) Poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov.

62 ESZD je predlagala, naj se DK naloži plačilo stroškov, in ker ta z edinim pritožbenim razlogom ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **DK se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi